

บทความวิจัย

การวิภาคศาสตร์ใบพืชหายาก 13 ชนิด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ชฎาพร เสนาคุณ^{1*} อิสราภรณ์ สมบูญวัฒนกุล¹ สมบัติ อัปมรรกา¹ และ พัฒนา ภาสสอน¹

ได้รับบทความ: 15 มีนาคม 2562

ได้รับบทความแก้ไข: 12 มิถุนายน 2562

ยอมรับตีพิมพ์: 21 มิถุนายน 2562

บทคัดย่อ

ศึกษาการวิภาคศาสตร์ใบของพืชหายากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย จำนวน 13 ชนิด 11 สกุล 9 วงศ์ โดยวิธีการลอกผิวใบ ข้อมูลด้วยสีชาฟราโนนิน และตัดตามขวางแผ่นใบและก้านใบด้วยเครื่องตัดเนื้อเยื่อแบบอัตโนมัติ (automatic plant microtome MT-3) ข้อมูลด้วยสีชาฟราโนนิน ผลการศึกษาพบลักษณะทางกายวิภาคศาสตร์ของพืชที่ศึกษา มีลักษณะเหมือนและแตกต่างกันของพืชในแต่ละวงศ์ที่มีการศึกษามาก่อน ได้แก่ รูปร่างของเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวใบด้านบนและด้านล่าง ชนิดของปากใบ บริเวณที่พบปากใบ การมีหรือไม่มีขน รูปร่างตัดตามขวางของเส้นกลางใบและก้านใบ รูปร่างของเซลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวใบตัดตามขวาง จำนวนชั้นของเซลล์แพลิเชต การมีหรือไม่มีผลึกและสารสะสม และบริเวณที่พบ การศึกษากายวิภาคศาสตร์ใบพืชหายากครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นรายงานครั้งแรก จึงสามารถนำมาเป็นข้อมูลเพิ่มเติมทางด้านกายวิภาคศาสตร์ของพืช

คำสำคัญ: พืชหายาก การวิภาคศาสตร์ ชนิดของปากใบ

¹ สถาบันวิจัยวัสดุรุกขเวช มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน, email: chadaporn.sen@gmail.com

Leaf Anatomy of the Thirteen Rare Plants in the Northeastern, Thailand

Chadaporn Senakun^{1*}, Issaraporn Somboonwattanakul²,
Sombat Appamaraka¹ and Patana Pasorn¹

Received: 15 March 2019

Revised: 12 June 2019

Accepted: 21 June 2019

ABSTRACT

Anatomical study of rare plants in the northeastern, Thailand, 13 species 11 genera 9 families was investigated by using epidermal peeling stained with safranin and transverse of leaves by automatic plant microtome MT-3, stained with safranin. The results were found that leaf anatomical features in this study have similar and different characteristics comparing to the previous research. The analytical characteristics were shape of upper and lower epidermal cells, type of stomata, the distribution of stomata, presence/absence of trichome, shape of midrib and petiole, shape of epidermal cell with a cross-section, the number of palisade layers, the presence/absence of crystals and inclusion and the distribution of stomata. Most of the rare plants in this study were reported for the first time and can be used as additional information to provide a generic description of plant anatomy.

Keywords: Rare plant, Anatomy, Type of stomata

¹Walai Rukhavej Botanical Research Institute, Mahasarakham University

²Department of Biotechnology, Faculty of Technology, Mahasarakham University

*Corresponding author, email: chadaporn.sen@gmail.com

บทนำ

พืชหายาก หมายถึง พืชที่ปัจจุบันเห็นได้ยาก มีลินท์ที่อยู่จำกัดทางภาคใต้ภาคหนึ่ง สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง หรือบนภูมายاه่างๆ กันในหลายพื้นที่ รวมถึงพืชที่เคยพบเห็นทั่วไปในอดีต แต่เหลือจำนวนประชากรน้อยกว่าในปัจจุบัน [1] ส่วนใหญ่จะมีการกระจาดเฉพาะในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการทั้งสภาพภูมิประเทศ นิเวศวิทยา ระดับความสูงจากน้ำทะเล สภาพภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝนและชนิดของดิน และประเภทของป่า นอกจากนี้พืชหายากส่วนใหญ่ยังเป็นพืชที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีแดง ของ IUCN Red List of Threatened Species ที่อยู่ในสถานะใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered (CR) และใกล้สูญพันธุ์ (Endangered (EN) [1-2] เนื่องจากพื้นที่ปัจจุบันถูกคุกคามในธรรมชาติ จากการทำลายระบบนิเวศ เพื่อเปลี่ยนพื้นที่ทำการเกษตรและที่อยู่อาศัย จนกระทั่งสายพันธุ์พืชหายากที่เป็นพืชเฉพาะถิ่นเหล่านี้สูญหายไป

การตรวจสอบลักษณะพืชเพื่อจัดจำแนกพืช โดยทั่วไปใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยาแต่พืชหลายชนิดมีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีรายงานการศึกษาภายในภาคศาสตร์พืชหลายชนิดมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งการศึกษาภายในภาคศาสตร์พืชส่วนใหญ่ที่ผ่านมา สามารถช่วยจำแนกพืชในระดับวงศ์ สกุลและชนิดได้ [3-9] ดังนั้นเพื่อเป็นข้อมูลในการจำแนกพืชและวางแผนอนุรักษ์พันธุกรรมพันธุ์พืชที่กำลังลดจำนวนลง จึงทำการศึกษาภายในภาคศาสตร์ของพืชหายากในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือไว้ เพื่อจัดทำเป็นข้อมูลพื้นฐานของสายพันธุ์กรรมดังเดิมและเป็นข้อมูลรายงานเพิ่มเติมด้านภายในภาคศาสตร์พืช ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนอนุรักษ์พันธุ์พืชในประเทศไทยต่อไป

วิธีการวิจัย

การเก็บตัวอย่างพืช

เก็บตัวอย่างจากแหล่งที่พืชเจริญเติบโตตามธรรมชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เก็บเป็นตัวอย่างพร้อมเมี้ยง เพื่อศึกษา ตรวจสอบชื่อวิทยาศาสตร์ ระบุชนิด และระบุสถานะของพืชหายากจากหนังสือหายาก [1-2] ตัวอย่างพืชอีกส่วนหนึ่งเก็บรักษาสภาพเซลล์ด้วยเอทานอล 70% เพื่อนำมาศึกษาลักษณะทางกายวิภาคศาสตร์ของใบ ดัดแปลงจาก อัจฉรา ธรรมถาวร [10]

ศึกษาเนื้อเยื่อชั้นผิวของใบ ด้วยวิธีการลอกผิวใบ (peeling method)

นำชิ้นตัวอย่างพืชในเอทานอล 70% ล้างชิ้นตัวอย่างด้วยน้ำ ตัดแบ่งชิ้นตัวอย่างบริเวณกลางใบจำนวน 3-5 ชิ้น ลอกผิวใบ โดยใช้มีดโกนชุดเนื้อเยื่อบนชิ้นตัวอย่างออกเบาๆ ถ้าชิ้นตัวอย่างยังไม่ใส่พอ นำตัวอย่างลงไปแช่ในคลอรอกซ์ (chlorox) เป็นเวลา 5-10 นาที เมื่อได้บริเวณที่ต้องการตัดชิ้นตัวอย่างขนาดกว้างและยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ย้อมลีดดี้ชาฟราโนน (safranin) 1% ในน้ำ ระยะเวลาขึ้นกับชนิดพืช แล้วล้างสีส่วนเกินออกด้วยน้ำ ดึงน้ำออกด้วยเอทานอล 15%, 30%, 50%, 70%, 95% ตามลำดับ ขั้นตอนละ 5 นาที แล้วจึงย้ายไปแช่ในเอทานอล 100% นาน 10 นาที แล้วโดยย้ายชิ้นตัวอย่างแช่ในสารละลายผสมของเอทานอล 100% กับไซลิน อัตราส่วน 1:1 นาน 5-10 นาที แล้วย้ายไปแช่ในไซลิน บริสุทธิ์ นาน 10 นาที ผนึกกลไกด้วย DePeX บันทึกภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ยี่ห้อ Zeiss รุ่น Axio Star Plus

ศึกษาภาคตัดตามขวางของแผ่นใบและก้านใบด้วยการตัดเนื้อเยื่อพิชสตด

ล่างชั้นตัวอย่างโดยใช้น้ำ ตัดตัวอย่างพิชด้วยเครื่องตัดเนื้อเยื่อแบบอัตโนมัติ (automatic plant microtome MT-3) โดยนำชิ้นตัวอย่างเสียบไปในแท่งตัด ตั้งค่าที่ความหนา 10-15 ไมโครเมตร นำชิ้นตัวอย่างที่ได้ ย้อมสีด้วยสีชาฟราวนิน 1% ในน้ำ เวลาแล้วแต่ชนิดของพิช ล้างสีส่วนเกินด้วยน้ำ ผนึกสไลด์ด้วยน้ำกัลลัน บันทึกภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ยี่ห้อ Zeiss รุ่น Axio Star Plus

ผลการวิจัย

พืชหายากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบร้อยละ 13 ชนิด 11 สกุล 9 วงศ์ (ตารางที่ 1) และศึกษาภัยวิภาคศาสตร์แผ่นและก้านใบ พบร้อยละดังนี้ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 รายชื่อพืชหายาก จำนวน 13 ชนิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลำดับ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์	ชื่อไทย	แหล่งที่พบ	ตัวอย่างอ้างอิง
1	<i>Artobotrys spinosus</i> Craib	Annonaceae	นาวน้ำ	มหาสารคาม	C. Senakun- MK1
2	<i>Goniothalamus laoticus</i> (Finet & Gagnep.) Bán		ข้าวหลามดง	ชัยภูมิ	C. Senakun-TT9
3	<i>Begonia</i> sp1.	Begoniaceae	บีโกเนียเขียว	เลย	C. Senakun-PRR10
4	<i>Begonia</i> sp2.		บีโกเนียแดง	เลย	C. Senakun-PRR19
5	<i>Phanera sirindhorniae</i> (K. Larsen & S. S. Larsen) Mackinder & R. Clark	Fabaceae	ติรินธรวลี	บึงกาฬ	C. Senakun-PW2
6	<i>Aeschynanthus fulgens</i> Wall. ex R.Br.	Gesneriacaceae	เอ็องหงอนไก'	เลย	C. Senakun-PRR14
7	<i>Aeschynanthus andersonii</i> C.B. Clarke		ไก่แดง	เลย	C. Senakun-PRR15
8	<i>Tolypanthus pustulatus</i> Barlow	Loranthaceae	กาแฟ กลีบแดง	บึงกาฬ	C. Senakun-PW26
9	<i>Osbeckia</i> sp.	Melastomataceae	บานอ้า	เลย	C. Senakun-PRR1
10	<i>Sonerila erecta</i> Jack.		สาวสนม	เลย	C. Senakun-NH2
11	<i>Ardisia aprica</i> H.R. Fletcher	Primulaceae	ตีนจำ	มหาสารคาม	C. Senakun-MK4
12	<i>Morindopsis capillaris</i> Kurz	Rubiaceae	มะดันน้ำ	มหาสารคาม	C. Senakun-MK3
13	<i>Gyrinops vidalii</i> P.H. Hö	Thymelaeaceae	กฤษณา้อย	บึงกาฬ	C. Senakun-PW1

ตารางที่ 2 ลักษณะภัยวิภาคศาสตร์ใบของพืชหายาก 13 ชนิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อวิทยาศาสตร์								ชนิด	ผลึก สารสะสมและบริเวณ			
	เนื้อเยื่อชั้นผิว		ภาคตัดขวาง		ของชน	ผลึก	ที่พบแผ่นก้าน					
	รูปร่างเซลล์	ชนิด	บริเวณ	ไฮโพเดอร์มิส			ด้าน		ที่พบ	ก้าน		
	บน	ล่าง	ใบ						ใบ	ใบ	ใบ	
1 <i>Artobotrys spinosus</i>	JR	IR	PA	U, L	-	2	-	DC	E	Co		
2 <i>Goniothalamus laoticus</i>	PG	IR	PA	L	-	2	Mh	DC	E	Co		
3 <i>Begonia</i> sp1.	PG	PG	ANI	L	Hy	1	Mh/G	IN	-	Co		
4 <i>Begonia</i> sp2.	PG	PG	ANI	L	Hy	1	Mh	IN	-	-		
5 <i>Phanera sirindhorniae</i>	JR	JR	PA	L	-	2-3	-	DC/IN	PS	-		
6 <i>Aeschynanthus fulgens</i>	PG	PG	ANI	L	Hy	1	-	IN	-	Co		
7 <i>Aeschynanthus andersonii</i>	PG	IR	ANI	L	Hy	1	Mh/G	-	-	-		
8 <i>Tolypanthus pustulatus</i>	PG	PG	PA	U, L		2-3	-	IN	E	-		
9 <i>Osbeckia</i> sp.	PG	IR	ANO	L	-	1	Mh	DC	ES	E, Co		
10 <i>Sonerila erecta</i>	PG	PG	DES	L	Hy	1	Mh	DC/IN	-	Co		
11 <i>Ardisia aprica</i>	PG	PG	DIA	U, L	-	2	-	DC/IN	PS	Co		
12 <i>Morindopsis capillaris</i>	PG	PG	PA	U,L	-	2		DC/IN	-	-		
13 <i>Gyrinops vidalii</i>	PG	PG	ANO	L	-	2	P	DC/IN	ES	-		

รูปร่างเซลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวใน ได้แก่ JR เซลล์รูปจิกชัวร์ IR เซลล์รูปร่างไม่แน่นอน PG เซลล์รูปร่างหลายเหลี่ยม
ชนิดของปากใบ ได้แก่ ANI ปากใบแบบแอนโไอโซไซติก, ANO ปากใบแบบแอนโโนไซติก DES ปากใบแบบเดสโนมไซติก
DIA ปากใบแบบไดอะไซติก PA ปากใบแบบพาราไซติก
บริเวณที่พบปากใบ ได้แก่ U เนื้อเยื่อผิวในด้านบน, L เนื้อเยื่อผิวในด้านล่าง Hy ไฮโพเดอร์มิส
ชนิดของชน ได้แก่ Mh ชนหลายเซลล์ G ชนต่อม P ชนรูปกลี, DC ผลึกรูปดาว IN สารสะสม
บริเวณที่พบผลึก ได้แก่ Co พับผลึกในชั้นคอร์เทกซ์, E พับผลึกเฉพาะในชั้นเอปิเดอร์มิส ES พับผลึกในชั้นเอปิเดอร์มิส
และสปองเจ็มโซไซฟล์ PS พับผลึกในชั้นแพลิเชดและสปองเจ็มโซไซฟล์

แผ่นใบและเส้นกลางใบ

เนื้อเยื่อชั้นผิวใน พืชส่วนใหญ่มีผิวเคลือบคิวทินหนา พนคิวทิน 2 แบบ ได้แก่ คิวทินแบบเรียบ (smooth cuticle) และแบบริ้วเรียงขนาด (strated cuticle) รูปร่างเซลล์และผนังเซลล์ พนเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว 3 แบบ ได้แก่ รูปร่างคล้ายจิกซอว์ รูปร่างไม่แน่นอน และรูปร่างหลายเหลี่ยม พืชส่วนใหญ่มีเซลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนและล่างเหมือนกัน ยกเว้น *A. andersonii*, *A. spinosus*, *G. laoticus* และ *O. sp.* ชนิดของปากใบ 5 แบบ ได้แก่ ปากใบแบบแอนิโซไซติก (anisocytic stomata) ใน *A. andersonii*, *A. fulgens*, *B. sp.1* และ *B. sp.2* (รูปที่ 2B, 2H, 4B, 4H) ปากใบแบบแอนโนมอยไซติก (anomocytic stomata) ใน *O. sp.* และ *G. ridalii* (รูปที่ 6B, 9B) ปากใบแบบเดสมอยไซติก (desmocytic stomata) ใน *S. erecta* (รูปที่ 6G) ปากใบแบบไดอะไซติก (diacytic stomata) ใน *A. aprica* (รูปที่ 7B) และปากใบแบบพาราไซติก (paracytic stomata) ใน *A. spinosus*, *P. sirindhorniae*, *G. laoticus* และ *M. capillaris* (รูปที่ 1B, 1H, 3B, 5B, 8B) พืชส่วนใหญ่พับปากใบเฉพาะผิวด้านล่าง ยกเว้น *A. aprica*, *A. spinosus*, *M. capillaris* และ *T. pustulatus* ภาคตัดขวางแผ่นใบ พนว่าส่วนใหญ่มีเนื้อเยื่อชั้นผิวใน 1 ชั้น รูปร่างของเซลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวในมีลักษณะรูปร่างเป็นเหลี่ยมผืนผ้า กลมหรือรี มีผลึกรูปดาว (druse crystal) และสารสะสม (inclusion) ปากใบอยู่ในระดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว (typical stomata) พนขนหลายเซลล์ (multicellular trichome) ขนต่อม (glandular trichome) ใน *A. andersonii* และ *B. sp.1* และขนรูปโล่ (peltate trichome) ใน *G. vidalii* (รูปที่ 9F)

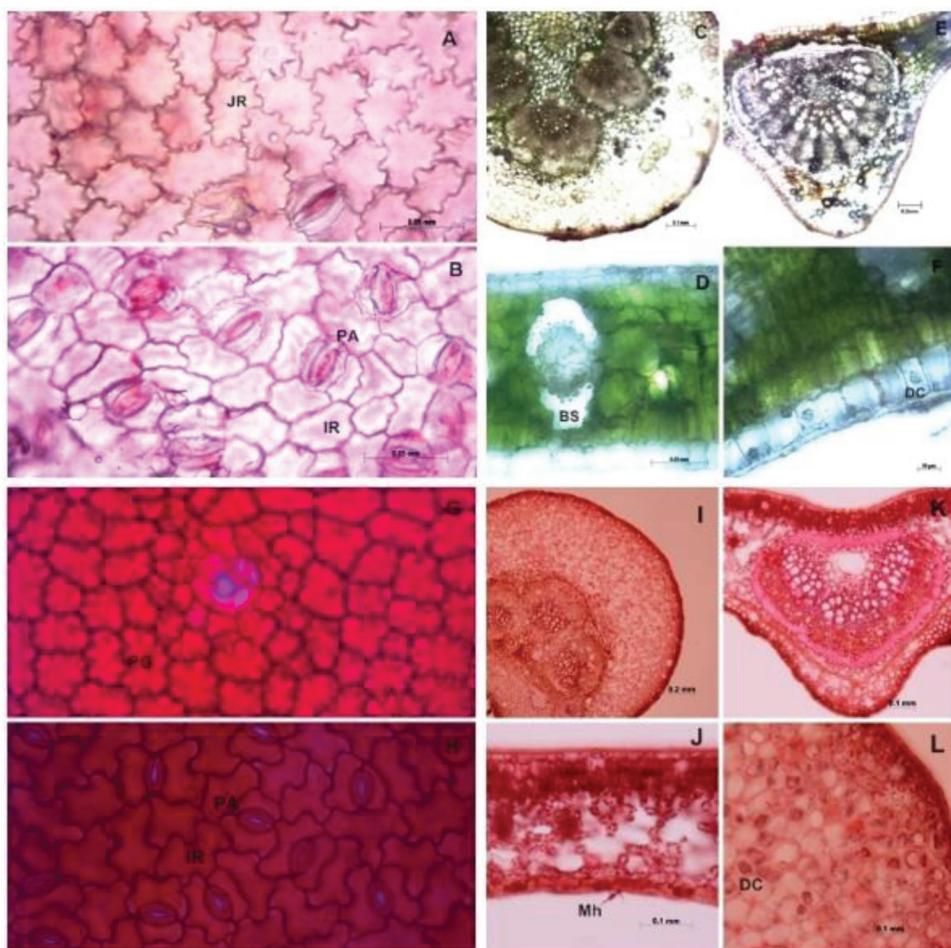
จากภาคตัดขวาง รูปร่างเส้นกลางใบส่วนใหญ่พับผิวในด้านบนเรียบ นูนและโค้งนูนเล็กน้อย ผิวใบด้านล่างรูปคล้ายตัว U รูปสามเหลี่ยมและโค้งมน เนื้อเยื่อชั้นผิวรูปร่างเซลล์รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าและรูปกลมหรือรี พนแผ่นใบมีไฮโพเดอร์มิส (hypodermis) ใน *A. fulgens*, *A. andersonii*, *B. sp.1*, *B. sp.2* และ *S. erecta* ชั้นมีโซฟิลล์ เซลล์แพลิเชลดรูปร่างเป็นแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้า และรูปร่างกลมหรือรี จำนวนชั้นของแพลิเชลดรูป 1 ชั้น 2 ชั้น และ 2-3 ชั้น รูปร่างเซลล์สปองจีของพืชส่วนใหญ่มีรูปร่างไม่แน่นอน พนผลึกรูปดาวสะสมในชั้นเอปิเดอร์มิสเกือบทุกเซลล์ ใน *G. laoticus* ส่วน *O. sp.* พนผลึกรูปดาวสะสมจำนวนมากในชั้นเอปิเดอร์มิสและในเซลล์สปองจีมีโซฟิลล์

เนื้อเยื่อล้ำเลียงพืชส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายกัน โดยมัดท่อล้ำเลียงที่เส้นกลางใบเป็นแบบท่อ ล้ำเลียงเคียงข้าง (collateral bundle) แผ่นใบของ *P. sirindhorniae* และ *A. spinosus* พน bundle sheath extension (รูปที่ 1D, 3D)

ก้านใบ

พืชส่วนใหญ่มีรูปร่างก้านใบจากการตัดตามขวางเป็นรูปกลม รูปเกือกม้า และรูปหัวใจ เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวส่วนใหญ่มีรูปร่างกลมรี และไม่มีขน ยกเว้น *A. andersonii*, *B. sp.1*, *B. sp.2*, และ *O. sp.*

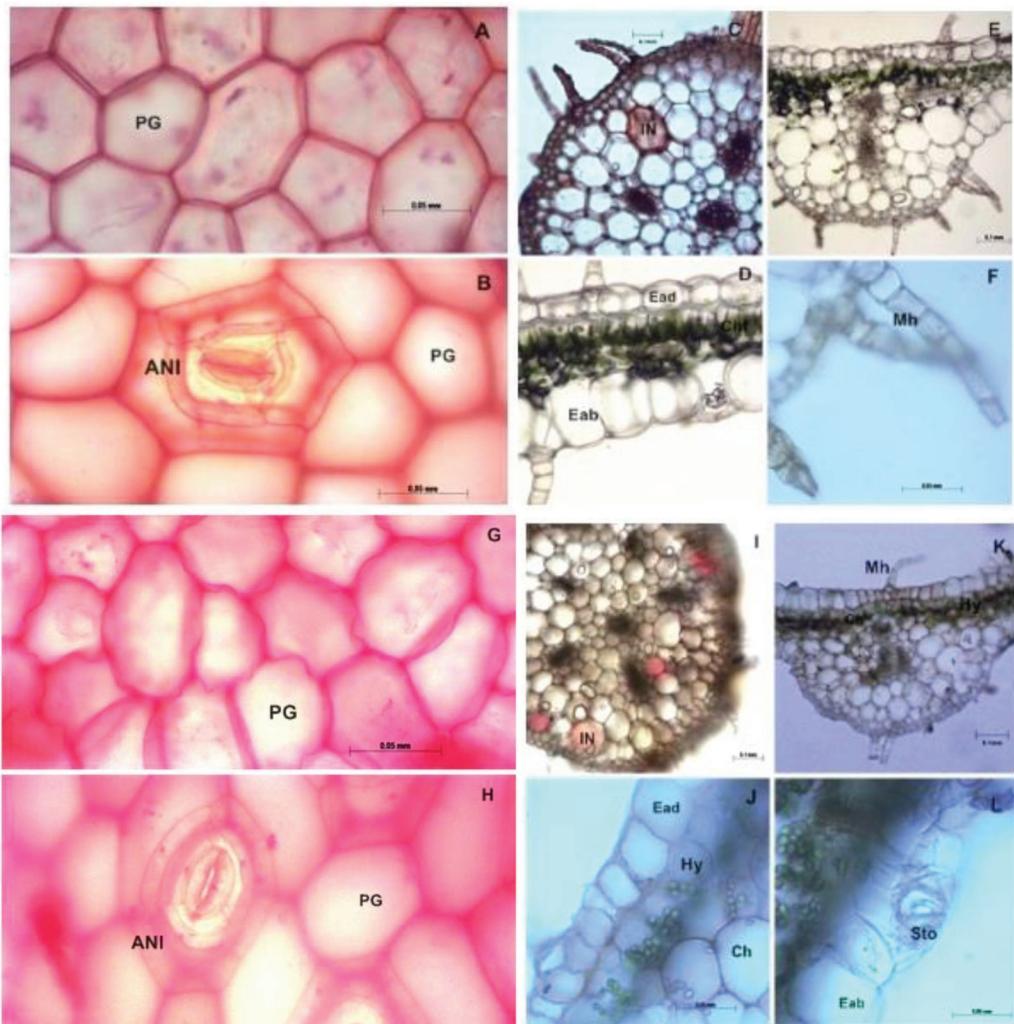
เนื้อเยื่อพื้นบริเวณคอร์เทกซ์ (cortex) ประกอบด้วยเซลล์พารេងគិមា (parenchyma cell) พนเซลล์คอลเลងគិមា (collenchyma cell) ใน *A. fulgens*, *A. andersonii*, *B. sp.1*, *B. sp.2* พนผลึกรูปดาวและสารสะสมบริเวณคอร์เทกซ์ ใน *A. aprica*, *A. spinosus*, *A. fulgens*, *P. sirindhorniae*, *B. sp.1*, *G. laoticus* และ *S. erecta*



รูปที่ 1 เนื้อเยื่อชั้นผิวในและการตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Annonaceae

A-F: *A. spinosus* A. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนรูปร่างคล้ายจิกซอว์ (JR), B. ด้านล่างรูปร่างไม่แน่นอน (IR) ปากใบแบบพาราไซติก (PA) C. ก้านใบ รูปกลม D. bundle sheath extension (BS) E. เส้นกลางใบ ผิวใบด้านบนนูนเล็กน้อย ด้านล่างรูปสามเหลี่ยม และ F. ผลึกรูปดาว (DC) ในชั้นเอปิเดอร์มิส

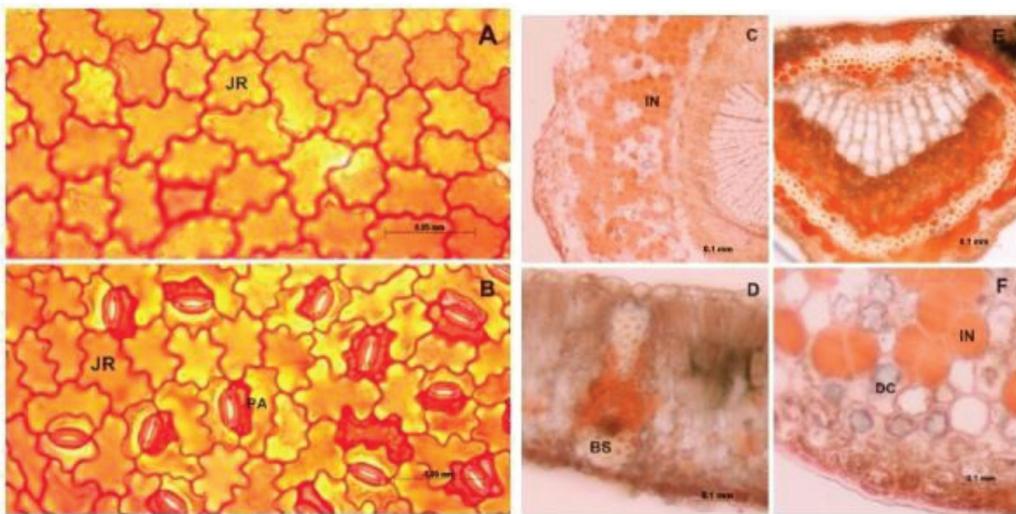
G-L: *G. laoticus* G. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนรูปร่างคล้ายเหลี่ยม (PG), H. ด้านล่างรูปร่างไม่แน่นอน (IR) ปากใบแบบพาราไซติก (PA) I. ก้านใบ รูปกลม J. ชนพลาเซลล์ (Mh) K. เส้นกลางใบ ผิวใบด้านบนเว้าเล็กน้อย ด้านล่างรูปสามเหลี่ยม และ L. ผลึกรูปดาว (DC) ในชั้นคอร์เทกซ์



รูปที่ 2 เนื้อเยื่อชั้นผิวในภาคตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Begoniaceae

A-F: *B. sp.1* A. และ B. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนและล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG) ปากใบแบบแอนไอโซไซติก (ANI) C. ก้านใบ รูปกลม สารสะสม (IN) สีแดง D. แผ่นใบ เชลล์เอพิดิอร์มิสด้านบน (Ead) มีขนาดเล็กกว่าด้านล่าง (Eab) เชลล์คลอเรงคิมารูปกรวย (Chf) E. เส้นกลางใบผิวในด้านบนเรียบ ด้านล่างรูปคล้ายตัว U และ F. ขนลายเชลล์ (Mh)

G-L: *B. sp.2* G. และ H. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนและล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG), H. ปากใบแอนไอโซไซติก (ANI) I. ก้านใบ รูปกลม สารสะสม (IN) ติดสีแดง J. เนื้อเยื่อผิวในด้านบน เชลล์เอพิดิอร์มิส (Ead) ชั้นไฮโพเดอเรมิส (Hy) เชลล์คลอเรงคิมา (Ch) K. เส้นกลางใบผิวในด้านบนเรียบ ด้านล่างรูปคล้ายตัว U ขนลายเชลล์ (Mh) และ L. ปากใบ (Sto) พบร่องล่างใบ



รูปที่ 3 เนื้อเยื่อชั้นผิวใบและการตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Fabaceae

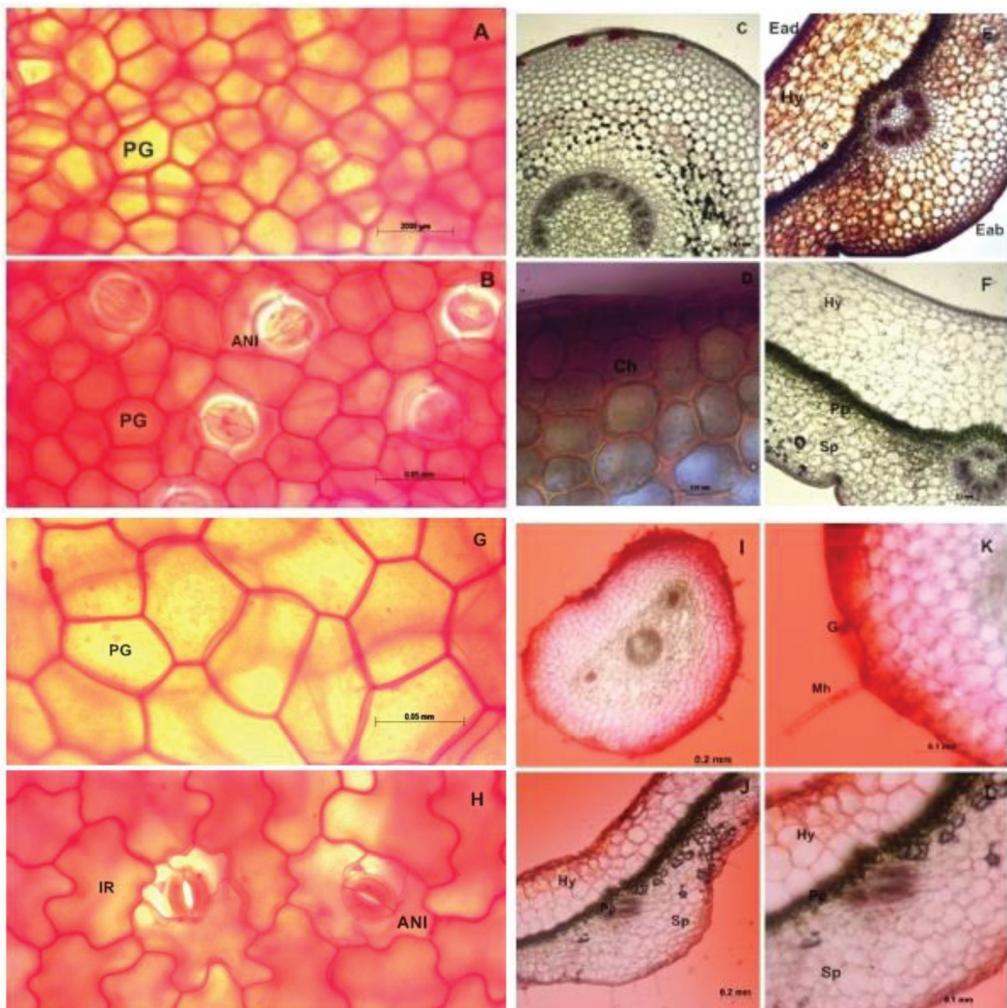
A-F: *P. sirindhorniae* A. และ B. เนื้อเยื่อชั้นผิวใบด้านบนและล่างรูปร่างคล้ายจิกซอว์ (JR) ปากใบแบบพาราไซติก (PA) C. ก้านใบ กลม D. Bundle sheath extension (BS) E. เส้นกลางใบผิวในด้านบนเรียบ ด้านล่างรูปสามเหลี่ยม และ F. ผลึกรูปดาว (DC) และสารสะสม (IN) ติดสีส้ม

สรุปและอภิรายผล

จากการศึกษาภายในวิภาคศาสตร์ของพืชหลายกลุ่ม จากเนื้อเยื่อชั้นผิวใบโดยการลอกผิวใบจำนวน 13 ชนิด 11 สกุล 9 วงศ์

ภายในวิภาคศาสตร์พืชในวงศ์ Annonaceae 2 ชนิด ได้แก่ *A. spinosus* และ *G. laoticus* (รูปที่ 1A-L) พนเนื้อเยื่อชั้นผิวใบมีรูปร่างเซลล์ชั้นผิวในด้านบนและด้านล่างไม่เหมือนกัน ปากใบแบบพาราไซติก จำนวนชั้นแพลเชต 2 ชั้น และก้านใบรูปร่างกลม ซึ่งสอดคล้องกับ เกือชน ปีะประภาพันธ์ และอนิยฐานครีนวูล [9] ศึกษาพืชในเฝ่า *Miliuseae* วงศ์ Annonaceae จำนวน 15 ชนิด 4 สกุล ได้แก่ *Miliusa*, *Mitrehora*, *Polyalthia* และ *Sageraea* พบว่าส่วนใหญ่มีรูปร่างของเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีปากใบเป็นแบบพาราไซติก จำนวนชั้นแพลเชต 1 ชั้น 2 ชั้น และ 1-2 ชั้น ภาคตัดตามขวางรูปร่างค่อนข้างกลมไปกลึงกลม และส่วนใหญ่ไม่มีผลึกสะสม ผลการศึกษาครั้งนี้พบรูปร่างเซลล์ชั้นเนื้อเยื่อผิวใบด้านบนและด้านล่างแตกต่างกัน มีผลึกรูปดาวสะสม และมีขันหล่ายเซลล์ ซึ่งพบว่ามีลักษณะเหมือนกันกับรายงานของพืชวงศ์ Annonaceae ที่มีมาก่อน ข้อมูลที่ได้สามารถเป็นข้อมูลเพิ่มเติมทางด้านกายวิภาคศาสตร์ของพืชในวงศ์ Annonaceae ในประเทศไทย

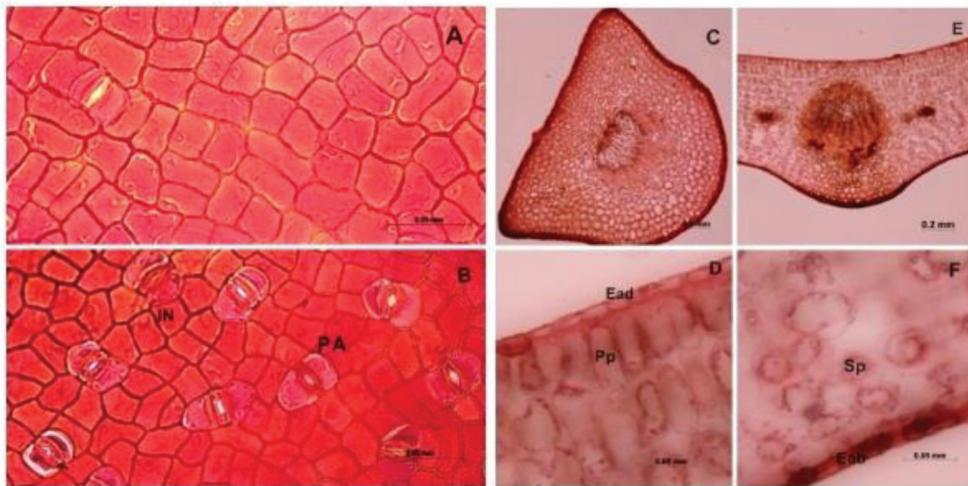
ภายในวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Begoniaceae จำนวน 1 สกุล 2 ชนิด ได้แก่ *B. sp.1* และ *B. sp.2* (รูปที่ 2A-L) พืชทั้งสองชนิดเก็บตัวอย่างที่ทั้งหัวเดียว ในแหล่งธรรมชาติเดียวกัน แต่ยังไม่ได้ระบุชนิด แต่ มีลักษณะสัณฐานวิทยาแตกต่างกันคือ ส่วนของใบ *B. sp.1* มีด้านหลังใบสีเขียว *B. sp.2* มีด้านหลังใบสีแดง ทั้งสองชนิดมีลักษณะร่วมกันคือ เนื้อเยื่อชั้นผิวใบ มีเซลล์ด้านบนและด้านล่างรูปร่างหลายเหลี่ยมเหมือน



รูปที่ 4 เนื้อเยื่อชั้นผิวในและภาคตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Gesneriacaceae

A-F: *A. fulgens*. A. และ B. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนและล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG) ปากใบแบบแอนโไอโซไซติก (ANI) C. ก้านใบ รูปกลม, D. เชลล์คลอร์อฟิลล์ (Ch) E. และ F. เส้นกลางใบ ผิวในด้านบนเรียบ ด้านล่างรูปคล้ายตัว U มีชั้นไฮโพเดอร์มิส (Hy) ชั้นแพลิเชด (Pp) และสปองజีมีโซฟิลล์ (Sp)

G-L: *A. andersonii* G. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG), H. ด้านล่างรูปร่างไม่แน่นอน (IR) ปากใบแอนโไอโซไซติก (ANI) I. ก้านใบ รูปกลมรี มีขุนหล่ายเชลล์ (Mh) J. เส้นกลางใบผิวในด้านบนเรียบ ด้านล่างรูปคล้ายตัว U มีขุนหล่ายเชลล์ (Mh) K. ก้านใบมีขุนหล่ายเชลล์ (Mh) และขนต่อม (G) และ L. แผ่นใบ มีชั้นไฮโพเดอร์มิส (Hy) ชั้นแพลิเชด (Pp) และสปองజีมีโซฟิลล์ (Sp)



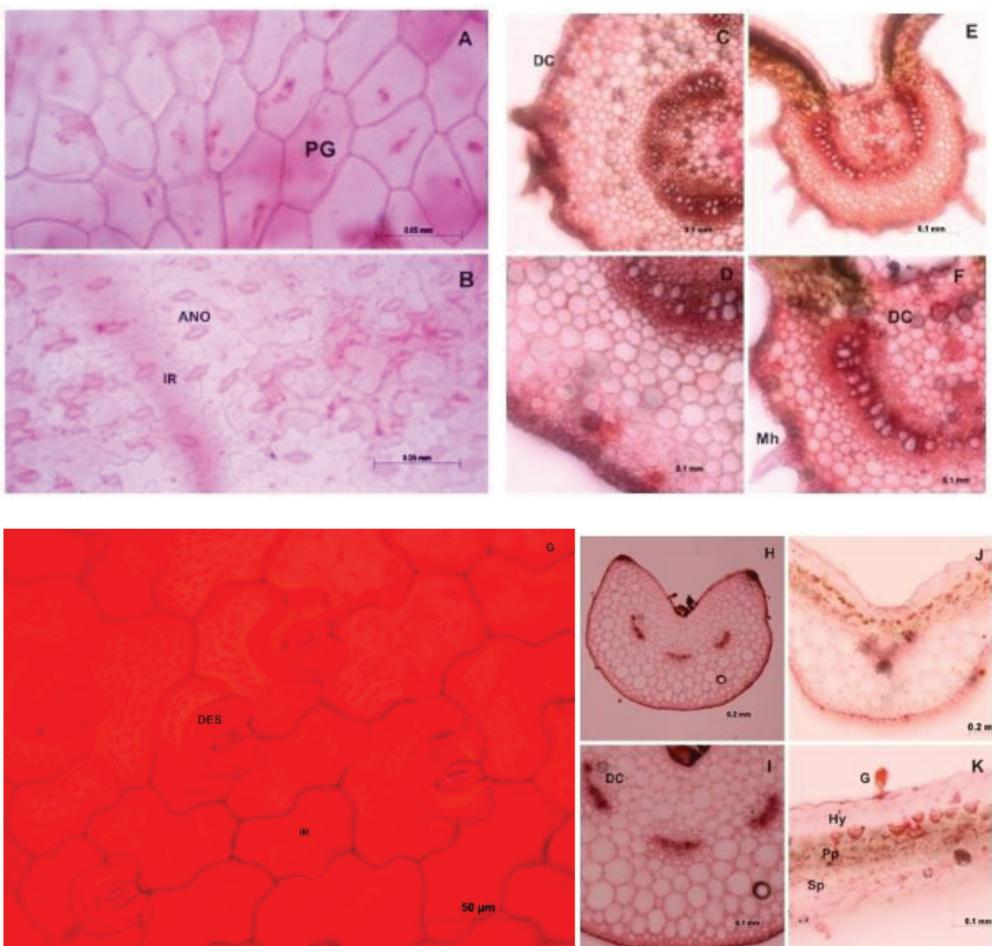
รูปที่ 5 เนื้อเยื่อชั้นผิวในและการตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Loranthaceae

A-F: *T. pustulatus* A. และ B. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนและล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม ปากใบแบบพาราไซติก (PA) C. ก้านใบ รูปเกือกม้า, D. จำนวนชั้นแพลิเชด (Pp) 2-3 ชั้น E. เส้นกลางใบ ผิวด้านบนเรียบ ด้านล่างโคงมน และ F. เชลล์สปองจี (Sp) เกาะกันหลวม

กันแผ่นใบมีไอโพเดอร์มิส พนปากใบเฉพาะบริเวณด้านล่างแผ่นใบ เป็นปากใบแบบแอนไอโซไซติก มีขนเดี่ยวหลายเชลล์ มีเชลล์คลอเรนซ์มารูปกรวย (funnel-shaped chlorenchyma) ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่พบในพืชสกุล *Begonia* [3-4] เชลล์แพลิเชดพาราเรคิมาเป็นแท่งกลม จำนวน 1 ชั้น เชลล์สปองจีพาราเรคิมา มี 1-2 ชั้น ขนาดแตกต่างกัน ก้านใบรูปร่างกลม มีเชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว 1 ชั้น ถัดจากชั้นเนื้อเยื่อผิว มีเชลล์คลอเรนซ์มาร์ หั้งสองด้านมีขนหลายเชลล์

ภายวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Fabaceae จำนวน 1 ชนิด ได้แก่ *P. sirindhorniae* (รูปที่ 3A-F) พน เชลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวในหั้งด้านบนและด้านล่างรูปร่างคล้ายจิกซอว์ พนปากใบเฉพาะด้านล่าง เป็นปากใบแบบพาราไซติก พน bundle sheath extension มีลักษณะคล้ายเด่น Kotresha และ Seetharam [11] คึกคานเนื้อเยื่อชั้นผิวในของพืชสกุล *Bauhinia* จำนวน 15 แทกชา พนปากใบ 4 แบบ ได้แก่ พาราไซติก แอนโอมิโซไซติก เตตราไซติก และ แอนไอโซไซติก พนปากใบเฉพาะด้านล่างเพียง 4 ชนิด เนื้อเยื่อชั้นผิวใน มีรูปร่างไม่แน่นอน และรูปร่างหลายเหลี่ยม ชนในพนแบบชนเดี่ยวและชนหลายเชลล์ ข้อมูลที่ได้สามารถเป็นข้อมูลเพิ่มเติมทางด้านกายวิภาคศาสตร์ของพืชในสกุล *Bauhinia* และ *Phanera*

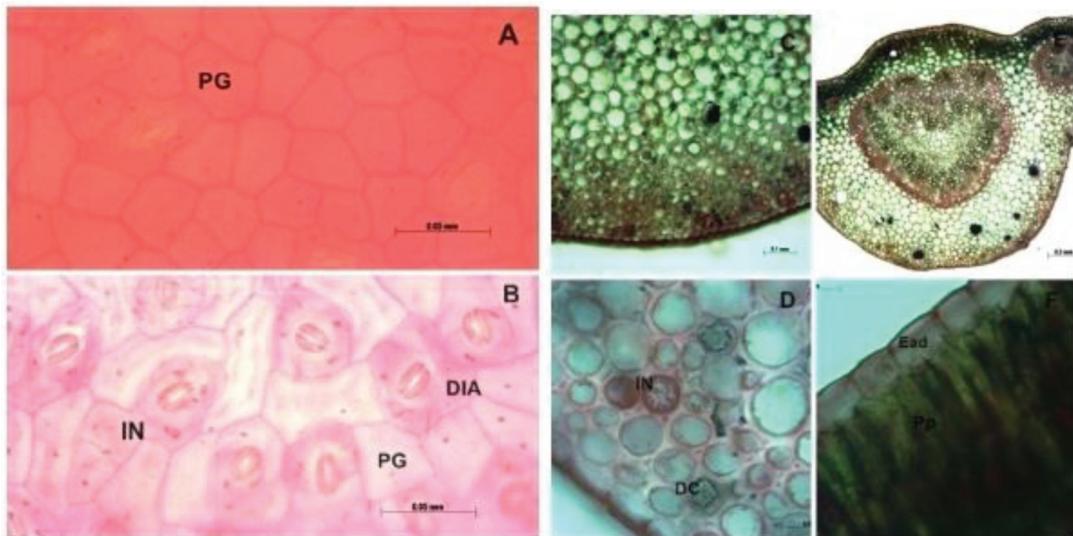
ภายวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Gesneriacaceae จำนวน 1 สกุล 2 ชนิด ได้แก่ *A. fulgens* และ *A. andersonii* (รูปที่ 4A-L) หั้งสองชนิดพนปากใบเฉพาะด้านล่าง เป็นปากใบแบบแอนไอโซไซติก แต่ในเนื้อเยื่อชั้นผิวในมีความแตกต่างกัน *A. fulgens* พนเชลล์ด้านบนและด้านล่างรูปร่างหลายเหลี่ยมและไม่มีขน ในขณะที่ *A. andersonii* พนเนื้อเยื่อชั้นผิวในมีเชลล์ด้านบนรูปร่างหลายเหลี่ยม ด้านล่างรูปร่างไม่แน่นอน แผ่นใบมีไอโพเดอร์มิส เชลล์ที่ผิวในหั้งด้านบนและล่างมีขนเดี่ยวหลายเชลล์และชนต่อม สอดคล้องกับ Herat [7] คึกคานกายวิภาคศาสตร์และสัณฐานวิทยาของพืชวงศ์ Gesneriacaceae จำนวน 13 ชนิด ในประเทศไทยลังกา พน *A. ceylanica* มีปากใบค่อนข้างต่ำกว่าชั้โนพิเดอร์มิส จำนวนชั้นแพลิเชด 1 ชั้น เชลล์



รูปที่ 6 เนื้อเยื่อชั้นผิวและภาคตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Melastomataceae

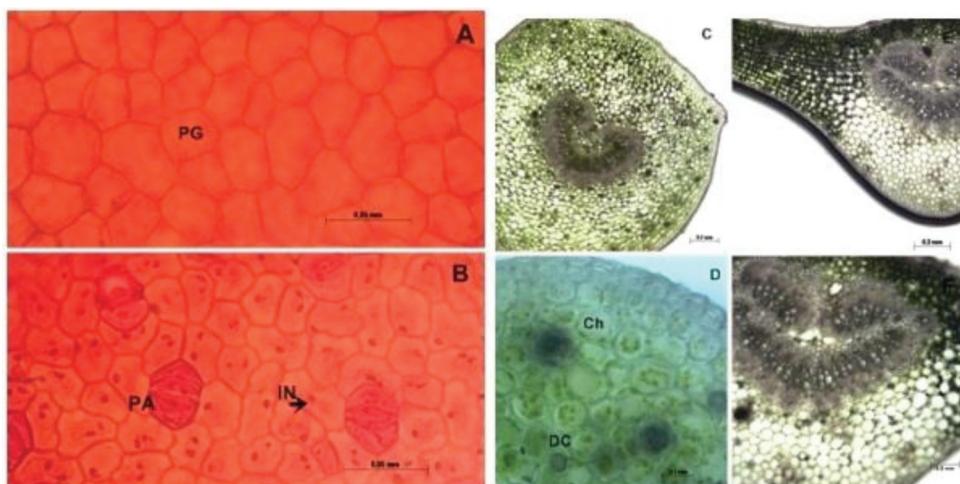
A-F: *O. sp.1* A. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านบนรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG) B. ด้านล่างรูปร่างไม่แน่นอน (IR) ปากใบแบบแอนโอม่าไซติก (ANO) C. และ D. ก้านใบ ค่อนข้างกลม ขนาดใหญ่เซลล์ (Mh) ล้อมรอบ ผลึกรูปดาว (DC) สะสมในชั้นเอพิเดอร์มิสและคอร์เทกซ์ E. เส้นกลางใบผิวในด้านบนเรียบ ด้านล่างรูปคล้ายตัว U ขนาดใหญ่เซลล์ (Mh) และผลึกรูปดาว (DC) และ F. ขนาดใหญ่เซลล์ ผลึกรูปดาวในชั้นเอพิเดอร์มิส พับเกือบทุกเซลล์

G-K: *S. erecta* G. เนื้อเยื่อชั้นผิวในด้านล่างรูปร่างไม่แน่นอน (IR) ปากใบแบบเดลโนไซติก (DES), H. ก้านใบ รูปหัวใจ, I. ผลึกรูปดาว (DC) ในชั้นคอร์เทกซ์เล็กน้อย, J. เส้นกลางใบ ผิวในด้านบน เว้า ด้านล่างรูปคล้ายตัว U มีชั้นไฮโพเดอร์มิส (Hy) และ K. แผ่นใบ มีชั้นไฮโพเดอร์มิส (Hy) ชั้นแพลิเชด (Pp) และสปองเจมีโซฟิลล์ (Sp) และขนต่อม (G)



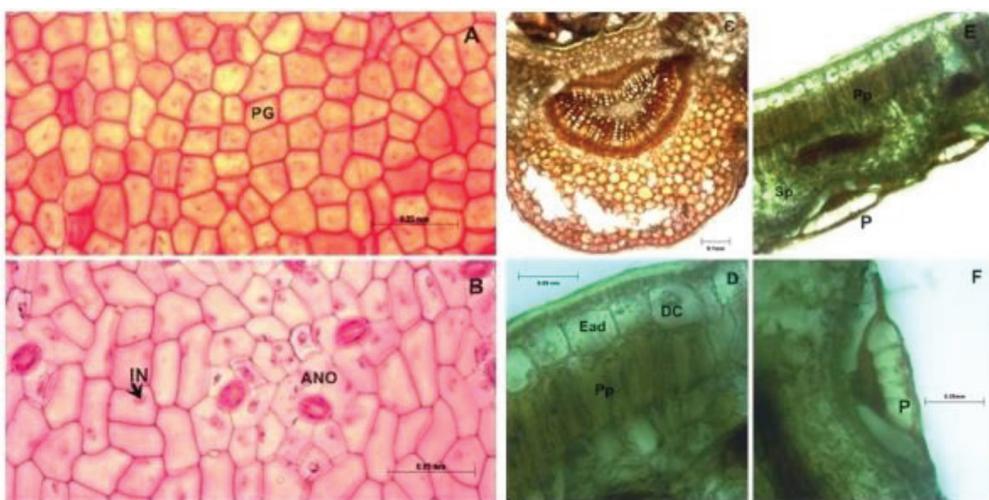
รูปที่ 7 เนื้อเยื่อชั้นผิวใบและภาคตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Primulaceae

A-F: A. *apraca* A. และ B. เนื้อเยื่อชั้นผิวใบด้านบนและล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG) ปากใบแบบไ道ไซติก (DIA) C. ก้านใบ กลม, D. ผลึกรูปดาว (DC) และสารสะสม (IN) E. เส้นกลางใบผิวใบด้านบนนูน ด้านล่างโค้งเกือบกลม และ F. เชลล์ชั้นเนื้อเยื่อผิวใบด้านบน (Ead) รูปเลี้ยงผึ้งผ้า



รูปที่ 8 เนื้อเยื่อชั้นผิวใบและภาคตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Rubiaceae

A-F: M. *capillaris* A. และ B. เนื้อเยื่อชั้นผิวใบด้านบนและล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG) ปากใบแบบพาราไซติก (PA) สารสะสม (IN) C. ก้านใบกลม D. ผลึกรูปดาว (DC) เชลล์คลอรอฟิลล์ (Ch) E. และ F. เส้นกลางใบ ผิวใบด้านบนนูน ด้านล่างโค้งมน



รูปที่ 9 เมื่อเยื่อชั้นผิวใบและภาคตัดขวางของแผ่นใบและก้านใบของพืชวงศ์ Thymelaeaceae

A-F: *G. vidalii* A. และ B. เมื่อเยื่อชั้นผิวในด้านบนและล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม (PG) ปากใบแบบแอนโอม่าไซติก (ANO) C. เส้นกลางใบผิวใบ ด้านบนเรียบ ด้านล่างรูปคล้ายตัว U D. ผลึกรูปดาว (DC) ในชั้นเยื่อพิเตอร์มิส (Ead) ชั้นแพลิเชดฟิล์ม (Pp) E. แผ่นใบด้านล่างมีขนรูปโอลี (P) และ F. ขนรูปโอลี (P)

สปองจีหมายชั้น รูปร่างกลมหรือไม่แน่นอน เรียงตัวกันหลวม มีเซลล์คลอเรงคิมา ก้านใบ รูปร่างกลมหรือเกือกม้า รูปร่างเซลล์ชั้นเนื้อเยื่อผิวกลมหรือเหลี่ยม มีคิวทินหนา แผ่นใบมีไฮโพเดอร์มิส มีผลึกรูปดาวและเซลล์สะสมเม็ดแบ่ง ข้อมูลด้านกายวิภาคศาสตร์ใบของพืชสกุล *Aeschynanthus* ในประเทศไทยเป็นรายงานครั้งแรก

กายวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Loranthaceae จำนวน 1 สกุล 1 ชนิด ได้แก่ *T. pustulatus* (รูปที่ 5A-F) พับเมื่อเยื่อชั้นผิวในมีเซลล์ด้านบนและด้านล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม พับปากใบเฉพาะด้านล่างเป็นปากใบแบบพาราไซติก เซลล์แพลิเชดพาร์คิมา 2-3 ชั้น แยกกันชัดเจนกับเซลล์สปองจีพาร์คิมา เซลล์เรียงกันหลวม ก้านใบรูปครึ่งวงกลม พับลักษณะกายวิภาคศาสตร์บางลักษณะเหมือนกันกับ *Girija* และ *Vijaya* [6] ที่ศึกษาพืชวงศ์ Loranthaceae รายงานพับเมื่อเยื่อชั้นผิวในมีเซลล์ด้านบนและด้านล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม ปากใบแบบพาราไซติก พับบริเวณทั้งด้านบนและล่าง

กายวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Melastomaceae จำนวน 2 สกุล 2 ชนิด ได้แก่ *O. sp.* และ *S. erecta* (รูปที่ 6A-K) พับลักษณะร่วมกันคือ มีปากใบเฉพาะด้านล่าง มีผลึกรูปดาวสะสม และขนหลายเซลล์ พับพืชทั้งสองสกุลมีลักษณะกายวิภาคศาสตร์แตกต่างกัน ใน *S. erecta* พับเมื่อเยื่อชั้นผิวในเซลล์ด้านบนและด้านล่างเหมือนกัน เซลล์รูปร่างหลายเหลี่ยม แผ่นใบมีไฮโพเดอร์มิส พับปากใบแบบเดสโน่ไซติก สอดคล้องกับ Ramassamy และ Kannabiran [12] รายงานพับปากใบแบบเดสโน่ไซติกในสกุล *Sonerila* และรายงานพับปากใบชนิดนี้เป็นครั้งแรกในพืชดอก ส่วน *O. sp.* พับเมื่อเยื่อชั้นผิวในเซลล์ด้านบนและด้านล่างไม่เหมือนกัน ด้านบนรูปร่างหลายเหลี่ยม ด้านล่างรูปร่างไม่แน่นอน เป็นปากใบแบบแอนโอม่าไซติก สอดคล้องกับ Chen และคณะ [5] ศึกษากายวิภาคศาสตร์ของพืช *S. heterostemum* พับเซลล์เมื่อเยื่อชั้นผิวในรูปร่างหลายเหลี่ยม แผ่นใบมีไฮโพเดอร์มิส มีขนเดี่ยวและขนต่อม มีผลึกรูปดาวและสารสะสม

กายวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Primulaceae จำนวน 1 ชนิด ได้แก่ *A. aprica* (รูปที่ 7A-F) พบเนื้อเยื่อชั้นผิวเซลล์ด้านบนและด้านล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม พนปกใบทึ้งสองด้าน เป็นปกใบแบบไดอะไซติก มีผลึกรูปดาวขนาดใหญ่สีสมบูรณ์เซลล์เซลล์พาร์คิมามีสารสะสมและผลึกรูปดาวขนาดใหญ่สีสมบูรณ์เซลล์ไม่พบรายงานการศึกษาภัยวิภาคศาสตร์ในพืชสกุล *Ardisia*

กายวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Rubiaceae จำนวน 1 ชนิด ได้แก่ *M. capillaris* (รูปที่ 8A-F) พบเนื้อเยื่อชั้นผิวเซลล์ด้านบนและด้านล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม พนปกใบทึ้งสองด้าน เป็นปกใบแบบพาร่าไซติก มีผลึกรูปดาวและสารสะสม ไม่พบรายงานการศึกษาภัยวิภาคศาสตร์ในพืชสกุล *Morindopsis*

กายวิภาคศาสตร์พืชวงศ์ Thymelaeaceae จำนวน 1 สกุล 1 ชนิด ได้แก่ *Gyrinops vidalii* (รูปที่ 9A-F) พบเนื้อเยื่อชั้นผิวใบเซลล์ด้านบนและด้านล่างรูปร่างหลายเหลี่ยม พนปกใบเฉพาะด้านล่าง เป็นปกใบแบบแอนโนมิไซติก พนขนรูปໂล์ และผลึกรูปดาวสะสมในชั้นเอพิเดอร์มิสและสปองจีมีโซฟิล์สไม่พบรายงานการศึกษา กายวิภาคศาสตร์ในพืชสกุล *Gyrinops*

ผลการศึกษาระบบนี้ เป็นข้อมูลเพิ่มเติมทางด้านกายวิภาคศาสตร์ของพืชหายากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากพืชที่ศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เคยมีรายงานการศึกษาภัยวิภาคศาสตร์มาก่อนในระดับชนิด หรือระดับสกุล

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย และขอขอบคุณเพื่อนร่วมสถาบัน เจ้าหน้าที่ภาครسانม และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ช่วยเหลือในการเก็บตัวอย่างภาครسانมและในห้องปฏิบัติการ

เอกสารอ้างอิง

1. Bercu, R. (2015). Anatomy of *Begonia lucernae* Wettst. (Begoniaceae) leaf. *Annals of West University, ser Biology*, 18(1), 7-12.
2. Bercu, R., Popoviciu, R. & Fagaras, M. (2016). Anatomical comparative features of two *Begonia x hiemalis* Fotsch (Begoniaceae) varieties leaves. *Annals of Romanian Society for Cell Biology*, 20(3), 17-22.
3. Chamchumroon, V., Suphuntee, N., Tetsana, N., Poopath, M., & Tanikkool, S. (2017). Threatened plants in Thailand. Bangkok: Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation. p. 224.
4. Chen, S., Chesson, P., Wu, W., Pao, H., Liu, W., Chien, F., Yong, J., & Sheue, R. (2017). Leaf structure affects a plant's appearance: Combined multiple-mechanisms intensify remarkable foliar variegation. *Journal of Plant Research*, 130, 311-325.
5. Girija, T., & Vijaya., V. C. (2014). Stomatal distribution in selected loranthaceae member and its significance on parasitism. *Environmental Science*, 9(6), 211-214.

6. Herat, R. (1979). Comparative studies of vegetative anatomy and morphology of the Gesneriaceae of Sri Lanka. *Botanical Journal of the Linnean Society*, 78, 285-298.
7. Kotresha, K. & Seetharam, Y. N. (1995). Epidermal studies in some species of *Bauhinia* L. (Caesalpinoideae). *Phytomorphology*, 45(1 & 2), 127-137.
8. Metcalfe, C. R., & Chalk, L. (1958). Anatomy of the dicotyledons 2nd ed. Oxford University Press, London, p. 297.
9. Piyaprapaphun, K., & Srinual, A. (2015). Leaf Anatomy of some species in the genera *Miliusa*, *Mitrephora*, *Polyalthia* and *Sageraea* (Annonaceae: Miliuseae) in Thailand. *Khon Kean Journal of Science*, 43(4), 656-672. (in Thai)
10. Pooma, R. (2008). Rare plants of Thailand. Bangkok: Department of national parks, wildlife and plant conservation. p. 230. (in Thai)
11. Ramassmy, V., & Kannabiran, B. (1992). On the occurrence of desmocytic stomata in *Sonerila speciosa* Zenk. *Advance in Plant Sciences*, 5(1): 143-146.
12. Thammathaworn, A. Manual of permanent slide by paraffin method. Department of Biology, Faculty of Science, Khon Kaen University. p. 21. (in Thai)